Lietas Nr. 11300001614
Lietas arhīva Nr. K23-0110-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014. gada 16.septembrī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Lazdiņa,
piedaloties prokurorei I.Zepai
un aizstāvim zvērinātam advokātam J.Raimo,
izskatot atklātā tiesas sēdē krimināllietu pers.C, personas kods numurs, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 174. panta otrās daļas**,

k o a n s t a t ē j

/pers. C/ , būdama persona no kuras cietusī ir materiāli un citādi atkarīgi, cietsirdīgi un vardarbīgi apgājās ar mazgadīgo, nodarot viņai fiziskas un psihiskas ciešanas, un šīm darbībām nav bijušas Krimināllikuma 125. vai 126.pantā paredzētās sekas.

/pers. C/, būdama 1999. gada 2. decembrī dzimušās /pers. D/ māte, t.i. persona no kuras cietusī ir materiāli un citādā veidā atkarīga, 2013. gada vasarā (precīzu laiku izmeklēšanas gaitā nebija iespējams noskaidrot), atrodoties savā dzīvesvietā /Nosaukums A/,nosaukums, Madonas novadā, dusmu vadīta, tīši, ne mazāk kā trīs reizes vardarbīgi un cietsirdīgi apgājās ar savu mazgadīgo meitu /pers. D/, viņu noperot, t.i., katru reizi vairākkārtīgi sitot pa ķermeni ar siksnu, nodarot fiziskas sāpes un maznozīmīgus miesas bojājumus.

Bez tam /pers. C/ ilgstošā laika periodā no 2013.gada vasaras (precīzu laiku izmeklēšanas gaitā nebija iespējams noskaidrot) līdz 2013. gada 8. novembrim, atrodoties iepriekš minētajā savā dzīvesvietā , lamājoties un kliedzot uz meitu , sauca viņu aizvainojošos un pazemojošos vārdos , tādā veidā nodarot /pers. D/ psihiskas ciešanas.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 174. panta otrajā daļā paredzētu smagu noziegumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā /pers. C/ sevi par vainīgu viņai izvirzītajā apsūdzībā atzina daļēji, norādot, ka meitu nolamājusi dusmu lēkmē, jo viņa neko mājās nedarot. Par "kuci" nesaukusi. Vienreiz nopērusi, jo pers D. paņēmusi viņas mantu.

Lai gan apsūdzētā savu vainu atzina daļēji, tiesa uzskata tā ir pierādīta ar nepilngadīgās pārstāves liecināto tiesas sēdē , cietušās liecībām pirmstiesas procesā, liecinieku liecībām gan tiesas procesā, gan pirmstiesas procesā, kas tiesas sēdē tika pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā, ar lietā esošiem psihologu atzinumiem, eksperta atzinumu par /pers. D/ konstatētajiem miesas bojājumiem, kā arī ar pārējiem lietā savāktajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem.

Tiesas izmeklēšanā /pers. C/ izmantoja tiesības neliecināt . Viņas pirmstiesas procesā sniegtās liecības pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtās daļas kārtībā.

Nopratināta kā apsūdzētā /pers. C/ faktiski atzinusi savu vainu un liecinājusi, ka meitu pers.D situsi , jo viņa neklausot, nedarot , ko liek, runā pretī , kliedz un apsaukājas. pers. D. esot slikti izturējusies pret jaunākajiem bērniem. Meitu aplamājusi dusmu lēkmēs (lietas 31.-32.1apa).

Nopratināta kā aizdomās turētā liecinājusi , ka pers.D mājās ir pērta ar siksnu ne vairāk kā trīs reizes. Vienmēr pērta tikai ar siksnu, nekādi citi priekšmeti pēršanai nav izmantoti. Ir pērta par to, ka bez atļaujas paņem viņas (/pers. C/) mantas, kā piemēram, higiēnisko lūpu krāsu, telefona lādētāju. Ar siksnu meitu pērusi pa pakaļu (dibenu), iepriekš liekot, lai viņa novelk bikses. Nekad brālis māsai bikses nost nevilcis. Mājās esot tāda kārtība, ka bērniem , ja vajag kādu mantu no tām, kas atrodas viņas istabā, ir jāprasa atļauja. Savu istabu slēdzot ciet un atslēgas glabājot pie sevis, jo istabā atrodoties pārtika. pers D. esot nosaukusi par „padauzu", bet par „kuci"nesaukusi. Tādā vārdā parasti māsu saucis pers.P. Atzīstot, ka lamājusi pers D. un pērusi viņu, jo uzskatot par audzināšanas metodi, kādu pati agrāk saņēmusi(lietas 42.-45., 68).

Lietā faktiski netiek apstrīdēts, ka apsūdzētā ir gan pērusi meitu, gan saukusi viņu aizskarošos , aizvainojošos vārdos.

N o 2013.gada 8.novembra līdz 18.decembrim atrodoties nodibinājumā "Latgales Reģionālais atbalsta centrs /Nosaukums/, individuālās konsultācijas laikā nepilngadīgā /pers. D/ atklājusi, ka mamma pret viņu pielieto fiziskus sodus, sitot ar siksnu, vadu , koku, no kā uz ķermeņa paliekot sitienu pēdas. Māte mēdzot būt rupja, pazemojot un apsaukājot, lietojot rupjus vārdus . Pēc rehabilitācijas meitenei esot bail atgriezties mājās (lietas 3. lapa) .

Tiesu medicīnas ekspertīzē /pers. D/ konstatēti miesas bojājumi, kas atbilst maznozīmīgiem. Noteikt miesas bojājumu – virspusējas līnijveida rētiņas kreisā ceļa locītavas ārējā virsmā un uz muguras, rašanās laiku nav bijis iespējams (lietas17.lapa).

No lietā esošā atzinuma par psiholoģiskās izpētes rezultātiem , redzams, ka notikušais /pers. C/ ģimenē neapšaubāmi liecina par emocionālu un fizisku vardarbību pret /pers. D/ un sekām, ko tā radījusi.

Atzinumā norādīts, ka savā bioloģiskajā ģimenē pers.Djūtas nevajadzīga, lieka, atstumta. Savu mammu /pers. C/ nepilngadīgā raksturojusi kā īpaši agresīvu, dusmīgu, ļaunu, īpaši pret pers. D.Meitene savā bioloģiskajā ģimenē dzīvojusi nebeidzamā nedrošībā un bailēs. Par emocionālu vardarbību pret cietušo liecinot /pers. C/ patstāvīga kliegšana, lamāšanās uz pers.D (kuce, padauza un tml.), apvainošana, pazemošana, regulāra iebaidīšana, draudēšana, ņirgāšanās. Savukārt, par fizisku vardarbību - sišana ar rokām, žagariem (kuriem pašai jāiet pakaļ), speciālo sišanas koku, kurš atradies mammas istabā. Pirms sišanas pašai bijis jānovelk bikses. Ja pers.D izrādījusi pretestību, turēt un sist meiteni palīdzējis vecākais brālis pers.P (lietas 19.-22.lapa)

Atzinumā konstatēto apstiprina arī /pers. D/ stāstītais pirmstiesas procesā. Cietusī liecinājusi, ka mammas draugs , mazākā brāļa un māsas tēvs pers.V, kurš reizēm pie viņiem dzīvojis, saucis, gan viņu, gan brāli sliktiem vārdiem- idioti, palaistuve, kuce. Tādus vārdus par sevi dzirdējusi ari no mammas. Ēdienu mamma gatavojusi reti un tas atradies viņas istabā. Ēst drīkstējuši tikai tad, kad mamma ļāvusi.

Mamma sākusi viņu sist no pagājušās vasaras sākuma.Pērusi ar žagariem , kādas 2-3 reizes ar veciem elektrības vadiem. Situsi arī ar koku pa kājām , no kā palikuši zilumi. Kad sista ar vadiem, tad lielais brālis viņu turējis.

Pēdējā gada laikā viņai izveidojušās labas attiecības ar /pers. F/ ģimeni. Kad palikusi pie viņiem pa nakti, ko zinājusi arī mamma, pēc tam netikusi

ielaista mājā. Nevienam par to , kas notiek mājās , neteikusi. Tikai neilgi pirms nokļūšanas /Nosaukums/, pastāstījusi /pers. G/ (lietas 36.-38.lapa).

Par sekām , ko uz nepilngadīgo atstājusi mātes rīcība , liecināja cietušās pārstāve /pers. H/ . pers.D viņas audžuģimenē nonākusi pirms Ziemassvētkiem, bijusi ļoti iebiedēta. Meitene maizi pēc diviem mēnešiem sākusi ņemt rokā, jo mājās bijusi sista par maizes ņemšanu bez atļaujas. Meitenei bijis brīnums par to, ka vakariņas ir visiem. pers.D stāstījusi, ka mamma viņus pazemojusi, mazajiem ēst devusi, lielajiem bērniem - nē. Meitenei bijis trūcīgs apģērbs un apavi . Arī ar higiēnu pers.D sākumā bijis bēdīgi. Ar laiku pers.D pastāstījusi kā mājās gājis ar ēšanu, par to, ja viņai iedots labāks apģērbs, to mamma apmainījusi pret cigaretēm, vai pārdevusi. Bijis gadījums, kad meitene nopelnījusi sev telefonu, bet mamma uzskatījusi, ka tas ir jāatņem un jāatdod lielajam brālim. pers.Dstāstījusi, ka mamma viņu situsi mazo bērnu klātbūtnē. Pēdējais gadījums bijis , kad sista par telefona lādējamā paņemšanu.

Ļaudonas pagastā par sociālā darbiniece /pers. I/ un /pers. J/ Ļaudonas pagasta bāriņtiesas locekle liecināja, ka apsūdzētās ģimeni reglulāri apseko jau vairākus gadus.

/pers. I/ liecināja, ka pers.Cnegribot ieklausīties ieteikumos. Par bērniem viņa jau it kā rūpējoties - esot dārziņš ierīkots, ogas lasot, ievārījumus vārot, malku gādājot. Uzskatot, ka ģimenē pietrūkst uzmanības un saskarsmes. pers.C varot raksturot kā neiecietīgu, ja viņai kaut kas nepatīkot, tad varot kļūt asa. Pieļaujot, ka viņa varētu meitu nosaukt aizskarošos vārdos, jo emocionāli esot nesavaldīga.

/pers. J/ 2013.gada 4.novembrī saņēmusi informāciju no kaimiņu pagasta bāriņtiesas locekles Praulienas pagastā, kura informējusi par /pers. D/ konfliktu ar māti. Uzklausot bērnu, uzzinājusi, ka meitene aizgājusi no mājām . Sākotnēji viņa neteikusi, ka ir sista. Ar meiteni un viņas māti vienojušās, ka abām būs nepieciešama sociālā rehabilitācija /Nosaukums/. Tur psihologs runāji gan ar bērnu, gan ar māti. Ieteikts, ka sociālā rehabilitācija vēlama visai ģimenei. Nokārtota dokumentācija un visa ģimene atradusies krīzes centrā līdz 19.decembrim. 5.decembrī tiekoties ar psiholoģi pārrunājušas, cik labi, ka ģimene sadarbojās, strādā kopā. Pēc divām dienām psiholoģe informējusi, ka /pers.D/ atklājusi, ka ir bijusi fiziska vardarbība no mātes. Ļoti sāpīgi pers.D bijis arī tas, ka noklausījusies /Nosaukums/ mammas teikto citai mātei, ka tad, kad tikšot mājās, tad meitai parādīšot par visu. Meitene kategoriski attiekusies atgriezties mājās. Tagad pers.D ievietota audžuģimenē Dzelzavas pagastā. Māte ar bērnu nekontaktējoties. Apsūdzētās bērni stāstījuši , ka māte uz viņiem kliegusi, lai iet uz pagastu un tur prasa ēst. Stāstījusi, ka ēdiens bijis ieslēgts mātes istabā, tur atradies arī televizors. pers.Dstāstījusi, ka mamma likusi vecākam brālim pers.P viņu turēt, kad viņa pers.D situsi.

/pers. G/ liecināja, ka pazīst /pers. C/, kura dzīvo netālu kaimiņos, taču ar viņu pašu nekontaktējoties,. Vairāk zinot par pers.D, kura pagājušā gada rudenī reizēm brīvdienās nākusi pie viņu ģimenes. Meitene bijusi bailīga, kautrīga, nevienu netraucējusi. Kad kaimiņos notikusi nelaime un bijis jāpalīdz bērēs, pers.D piedāvājusi palīdzēt pieskatīt mazbērnus. Pēc bērēm pers.D aizveduši uz mājām, bet drīz viņa zvanīja un teikusi , ka netiek istabā, jo mamma uz telefona zvaniem neatbild un mājas durvis ir ciet. Tas noticis pagājušā gada 23.oktobrī. /pers. D/ atpakaļ uz savu māju , kur viņa palikusi kādas divas vai trīs dienas . Tā kā pers.D bijis jāiet uz skolu , viņu aizveduši mājās . Pēc laika meitene zvanījusi un teikusi, ka sēž mežā un viņai esot ļoti bail, lūgusi viņai atbraukt pakaļ. /pers. D/ teikusi , ka jāiet uz skolu, tā nevar turpināties, meitene atbildējusi, ka viņai esot vienalga, kaut uz bērnunamu, tikai ne uz mājām. Tā kā nebijis citas iespējas , braukušās uz nosaukumspagasta bāriņtiesu. pers.D prasījusi, kāpēc viņa negrib uz mājām, vai ir sista. Viņa teikusi, ka nav sista, bet ir bailes, uz viņas ļoti bļauj. Parasti meitene maz runājusi, bijusi bailīga, pat baidījusies ēst, skatīties televizoru.

/pers. N/ - Mētrienas pagasta sociālā darbiniece, liecināja , ka apsūdzētā atzinusi ka pērusi meitu , kura mājās neko nav vēlējusies palīdzēt, ignorējusi, gājusi pie kaimiņiem. Uzskatot, ka pers.C veidojot tādu ģimenes modeli, kādu iestrādājuši viņas vecāki
pers.Z- bijusi pers.D klases audzinātāja liecināja, ka apsūdzētā bijusi viena no tām nedaudzajām mammām, kura apmeklējusi visas vecāku sapulces. /pers. D/ par mājās notiekošo neko nestāstījusi.

Apsūdzētās kaimiņiene pers.Hraksturoja /pers. C/ kā izpalīdzīgu kaimiņieni, bet par viņas un bērnu attiecībām neko nevarēja liecināt.Pati nekad neesot dzirdējusi pers.C lamājoties, sakot rupjus vārdus.

Apsūdzētās dēls un cietušās brālis /pers. P/ liecinājis, ka nekad nav redzējis, ka mamma sistu pers.D . Mamma rūpējoties par ģimeni (lietas 59.-60.lapa).

Izvērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ cenšas pildīt mātes lomu atbilstoši savām iemaņām un zināšanām, taču tajā pat laikā pret savu meitu pers.D ir izturējusies cietsirdīgi un vardarbīgi. Tiesas sēdē viņa nenoliedza , ka ir situsi meitai ar siksnu, saukusi aizvainojošos vārdos.

Tiesa atzīst spriedumā norādītos pierādījumus, par pietiekamiem, lai izslēgtu jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētās vainu .Tas, ka /pers. C/ atzina, ka saukusi meitu par „padauzu", bet noliedza, ka saukusi par „kuci", nemaina apsūdzības būtību un vērtējams kā apsūdzētās izvēlēta aizstāvības pozīcija , kas vērsta , lai, viņasprāt, mazinātu atbildību par notikušo.

No lietā esošā atzinuma par psiholoģiskās izpētes rezultātiem , redzams, ka piedzīvotā vardarbība /pers. D/ uzvedībā, emocionālajā un kognitīvajā sfērā radījušas sekas, kas izpaužas kā pasīva uzvedība, bezspēcības sajūta, neuzticēšanās cilvēkiem, tendence izolēties no sociāliem kontaktiem, grūtības koncentrēties, miega traucējumi, zems pašnovērtējums, kauna, vainas un baiļu izjūta, depresīvas izjūtas, sagrozīta realitātes uztvere. Vardarbības seku rezultātā /pers. D/ radītas fiziskas un psihiskas ciešanas.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10. panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina fizisko un intelektuālo attīstību. Savukārt 9. pants nosaka, ka bērnam ir tiesības uz personas neaizskaramību, pret viņu nedrīkst izturēties cietsirdīgi, nedrīkst viņu fiziski sodīt, aizskart viņa cieņu un godu.

Bērnu tiesību aizsardzības likums ir definējis jēdzienu emocionāla vardarbība – bērna pašcieņas aizskaršana vai psiholoģiska ietekmēšana (draudot viņam, pazemojot viņu vai citādi kaitējot viņa emocionālai attīstībai). Savukārt „Konvencijas par bērnu tiesībām" 19. panta pirmā daļa paredz bērnam tiesības būt aizsargātam pret visām fiziskās vai garīgās vardarbības formām.

Pamatojoties uz izklāstītajiem pierādījumiem , kā arī ņemot vērā no Bērnu tiesību aizsardzības likuma izrietošās bērnu tiesības un vecāku pienākumus pret bērniem, vecāku atbildību par bērnu tiesību neievērošanu un savu likumā noteikto pienākumu nepildīšanu pret bērniem, tiesa atzīst, ka /pers. C/ vardarbīgi apgājās ar savu mazgadīgo meitu , kura neapšaubāmi ir no viņas materiālā un radnieciskā ziņā atkarīga. Tādejādi bērniem tika nodarītas gan fiziskas , gan psihiskas ciešanas.

Vardarbīga apiešanās var izpausties kā draudi ar fizisku izrēķināšanos (psihiska vardarbība) vai fiziska vardarbība – sišana, piekaušana, spīdzināšana. Ar cietsirdīgu apiešanos jāsaprot nepilngadīgā cietušā goda un cieņas pazemošana, ņirgāšanās par viņu, atstāšana bez aprūpes, ēdiena, dzēriena, izdzīšana no mājām un tamlīdzīgas darbības *(Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs.2.Sevišķā daļa .U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre., AFS,Rīga,2007,377.lpp.).*

/pers. C/ darbības satur Krimināllikuma 174. panta otrajā daļā paredzēto kvalificējošo pazīmi – noziedzīgs nodarījums izdarīts pret mazgadīgu personu. Saskaņā ar Krimināllikuma 11. pantu mazgadīgais ir persona, kas nav sasniegusi 14 gadu vecumu. Līdz ar to, vērtējot apsūdzētās darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka viņas izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 174. panta otrās daļas.

No subjektīvās puses noziedzīgais nodarījums ir tīšs. Vainīgā apzinājās savu darbību prettiesisko raksturu, paredzēja, ka to rezultātā bērnam tiks nodarītas ciešanas un apzināti pieļāva šo ciešanu iestāšanos.

Nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu , tiek ņemts vērā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgās personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Izdarītais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu klasificējams kā smags noziegums.

/pers. C/ agrāk nav sodīta (lietas 47. lapa).

Madonas novada pašvaldības nosaukumspagasta pārvalžu sniegtajos raksturojumos minēts, ka /pers. C/ ir šķīrusies un viena audzina četrus nepilngadīgus bērnus. Ģimene ir sociālā dienesta redzeslokā kā sociālā riska ģimene. /pers. C/ strādā algotos pagaidu sabiedriskos darbos nosaukumspagastā, strādā labi. Ģimenei ir sava piemājas saimniecība, dārzs, kurā tiek izaudzēts viss ģimenei nepieciešamais (lietas 49.,

80.lapa)

/pers. C/ tiesas sēdē izteica nožēlu par to, ka pērusi meitu. nosaukumspagasta sociālā darbiniece apstiprināja, ka ar /pers. C/ notiekot pozitīvas izmaiņas - viņa apmeklējusi psiholoģi, ir sākusi nodarbības mammām ar sociāli zemām prasmēm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētajai tiesa uzskata to, ka viņa savu vainu faktiski atzīst , izsaka nožēlu par izdarīto.

Krimināllikuma 48.pantā noteiktos atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Krimināllikuma 174.panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu , vai naudas sodu un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Ņemot vērā , ka /pers. C/ agrāk nav sodīta, kā arī tiesai radušos pārliecību, ka apsūdzētā ir izpratusi savu darbību prettiesiskumu, tiesa uzskata - nav lietderīgi piemērot sodu, kas saistīts ar brīvības atņemšanu. Izvērtējot vainīgās mantisko stāvokli , nav piemērojams naudas sods, jo apsūdzētajai ir minimāli ienākumi , kas liedz viņam nekavējoties samaksāt naudas sodu un arī nav tuvākajā laikā paredzami ienākumi, kas nodrošinātu iespēju likumā noteiktajā laikā un apmērā samaksāt uzlikto sodu . Bez tam vainīgās apgādībā ir vairāki bērni un ģimenei ir trūcīgi sadzīves apstākļi

/pers. C/ ir darba spējīga un tiesa uzskata, ka viņa ir sodāma ar piespiedu darbu. Šāds sods zināmā mērā ierobežos apsūdzētās brīvību, kā arī, tiesas ieskatā , tiks sasniegts kriminālsoda piemērošanas mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā .

Apsūdzētā valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālprocesā īstenoja zvērināts advokāts Jānis Raimo, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru Kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 ”Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību”, atbilstoši iesniegtajam aprēķinam, izmaksājama atlīdzība EUR 110,28 apmērā. Tā kā /pers. C/ ģimenei ir piešķirts trūcīgās ģimenes statuss , tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta ceturto, piekto daļu procesuālie izdevumi, sedzami no valsts līdzekļiem.

Pirmstiesas procesā /pers. C/ nav piemērots drošības līdzeklis un tiesa neuzskata par nepieciešamu to piemērot līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529.,530 .panta,

t i e s a n o s p r i e d a

/pers. C/

atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 174.panta otrajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām .

Piespiedu darba izpildi uzdot kontrolēt Valsts probācijas dienesta Madonas teritoriālajai struktūrvienībai.

/pers. C/ no procesuālo izdevumu samaksas, tos sedzot no valsts līdzekļiem.

Spriedumu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2014.gada 30.septembra, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Madonas rajona tiesā.

Madonas rajona tiesas tiesnese I.Lazdiņa